

g. Jožef Obreza z gospodama svetvavcama Janez am Milavc in Francetam Šerko so v družbi gospodov vradnikov, ki so pri volitvi nasočni bili, okoljeni od množice sosesčanov, med zvonjenjem in strelanjem se v cerkvo k prisegi podali. Pred prisego so gospod Franc Anžlovar, dehant s krepko besedo izvoljene važniga opravila sedajne svečanosti opomnili, in po prisegi so jim živo priporočili, da naj dolžnosti, ktere so v prid županije prevzeli ter jih spolnovati s prisego se slovesno zavezali, natanjko zveršujejo, čeravno bi mnogokrat na težavne opovere zadeti utegnili. Nagovor dokončavši naglasé dehant hvalno pesem, ktero pevci z glasnimi orglami sprejmejo in jo dokončajo. Med tem časom so hvalevredni izvoljenci od imenitne svečanosti vidljivo ginjeni, pobožno na kolenih klečali, in pred blagoslovam s svetim rešnjim telesam je tudi cesarska pesem v domačim jeziku mično zapeta bila. Blagor županii, ktera umne za občni prid vnete in pobožne predstojnike ima, ki se bojo marljivo trudili dati Bogu, kar je božjiga, cesarju, kar je cesarjeviga, pa tudi županii, kar ji gré. O nedeljo potem je bila slovesna sv. maša v praznovanje srečno dokončane volitve.

Opoldne je g. župan pogostil ne le celi zbor županijskiga svetovavstva, temuč tudi duhovšino, kjer so se v radosti kosarci spraznovali na zdravje svetliga cesarja, našiga deželnega poglavarja, župana, županijskih svetovavcov, cerkniške županije in celiga omizja.

Podgrivarski.

Iz Krajna. Serčno smo veseli, da smo častitiga g. Kosa za tehanta dobili, ker se iz vsiga kaže, da bojo prav lepo za svojo tehantijo skerbili. Gosp. tehant so tudi v nar. boljših létih in terdniga zdravja, ljubijo svoj narod, in gotovo jim bo tudi napredek ljudskih šol pri sercu.

Iz Kamne Gorice. Gosp. fajmošter Uršič so podelili konec šolskiga izpraševanja 12 nar. pridnišim učencam in učenkam slovenske bukvice v darilo.

Novičar iz Ljubljane.

Nar. imenitniši reč tega tedna v Ljubljani je pripravljane k volitvam mestniga odbora za prihodnji teden. Naj bi nihče, ki ima pravico voliti, te pravice ne zanemaril! naj bi se vsi volitni redi pred volitvijo v zbirališih posvetovali zastran mož, ktere bojo volili. Takó so ravnale vse mesta, ki so dozdej volile, in to je tudi silno potrebno, da se glasovi preveč ne razcepijo. Nekteri se pritožijo, da so v imeniku volivcov izpušeni; pri prvi sostavi taciga dela se kakšna pomota lahko zgodi; za to je bil pa imenik 8 dni vsacimu za pregled in pritožbo odpert. Zakaj ni prišel o pravim času se pritožiti in pomote popraviti? Ravno taka, se nam zdi, bo potem ko bojo mestni odborniki izvoljeni; potem bo graje in zabavljanja dosti slišati, zdej pa, ko je čas, se posvetovati in volitne pravice se poslužiti, marsikteri pravi: „za to meni ni nič mar.“ — V saboto se je, kakor smo slišali, prvi zapisnik (protokol) v slovenskim jeziku pri naši c. k. deželni sodii pisal. Preiskovanec je neki debelo gledal, ko je slišal, da se njegove lastne besede v zapisnik pišejo, in je na vsako besedico oestro pazil. Dobrota tega ravnanja v maternim jeziku vsaciga preiskovanca je očitna na vse strani. Preiskovanje gre hitrejši od rok, ker ni tolmačevanja iz eniga jezika v drugiga potreba, in ker se preiskovanca lastne besede v zapisnik zapišejo, se ne more nikakor več izgovarjati, da tega ali uniga on ni govoril, da ga je sodnik napčno razumel i. t. d. — Ker je vikši sodija ta hvale vredni ukaz dala, da se imajo brez odloge s preiskovanci slovenskiga naroda zapisniki v slovenskim jeziku pisati, — ker pa slovenskiga jezika niso vsi naši vradniki tako vajeni, da bi, čeravno ga razumejo, gladko v njem pisali, je — ka-

kor slišimo — vrednik „Vedeža“, g. Navratil, ki tudi našiga kronovinskiga poglavarja z veselim vspeham slovensko uči, od nekterih g. vradnikov naprošen sklenil, privatni podúk v slovenskim jeziku vradnikom deliti, ki se za-nj oglašijo. Ta podúk bo djansk (practisch) in kratek, ter bo le nar. potrebnisi reči za vajo branja in pisanja s posebnim oziram na vradniške potrebe obsegel; o 2 mescih bo dokončan. Velike hvale je ta ponudba vredna, in nadjati se je, da se je bojo vradniki z veseljem poprijeli, ker bojo po tem poduku o kratkim času v stanu, slovensko ravno tako ročno pisati, kakor nemško. — Sliši se, da bo zavolj premalo opravil c. k. deželna sodija v Novim mestu, kakor tudi v Leobnu na Štajarskim nehala; una bo zopet z Ljubljansko, ta pa z Graško zedinjena. Krajnska dežela zares ni tako velika, da bi dveh deželnih sodij potrebovala, ki deržavi veliko stroškov prizadenete. — Od našiga slavniga g. Miroslava Vilherja, pisatelja „Jamske Ivanke“ in zložitelja mnogih lepih pesem, ki je še le unidan mične „Zvezdice“ na svitlo dal, imamo za léto 1851 slovenski koalendar pričakovati, ki bo okinčan s krasnimi pesmicami za vsaki mesec, in še z drugimi vabivnimi dodajki. — Gosp. Dr. Schmidl je dokončal za léta svoje preiskovanje Kraških jam. Okoli 6000 sežnjev podzemeljskih jam je preiskal; 4000 sežnjev ni pred njim nihče obhodil in vidil. 42 močarilcov (človeških ribic) je prinesel sabo. Drugo léto bo spet prišel, dalje preiskovat.

Novičar iz mnogih krajev.

Na svét ministerstva so cesar 12. t. m. dovolili, da se evangelijski duhovšini na Erdeljskim 200,000 gold. posodi na rajtingo zgubljenih desetinskih dohodkov od léta 1848, 1849 in 1850. — 24. dan t. m. so se namenili cesar Ferdinand s cesarico spet iz Inspruka v Prago preseliti. — 15. dan t. m. so oficirji v Veroni z veliko slovesnostjo slavnimu maršalu Hradeckitu krasno maršaljsko palico v iménu avstrijske armade podelili. — V neki županii mesta Reichstadt na Českim so cesarja Ferdinanda za županijskiga svetovavca izvolili. — O novim létu se začno spet nove postave za naročila in pošiljanje novic ali časnikov. Naročivni denar se ne bo smel več brez poštnine vredništvu pošiljati, kakor dosihmal; naročila se imajo, kakor dosihmal, le vredništvu naznaniti; pritožbe zavolj neprijetih listov se znajo brez poštnine na pošto dati, pa take pisma ne smejo zapečatené biti. — Dolgost vsih dosihmal dodelanih avstrijskih železnic znese 298 milj; ravno v delu je pa še 60²/₈ milj. — Horvaški ban je s svojo gospó zdej na Dunaji, kjer misli do konca tega mesca ostati. Bere se, da razun družih opravil, je tudi zató na Dunaj šel, da bi se ne davnej povikšana cena solí na Horvaški granici zopet ponizala, ker je ljudstvo zavolj tega zlo nejevoljno. — Na Ogerskim delajo volkovi in medvedje, kteri po sledu mertvih in o vojski le plitvo zakopanih trupel gredó, med domačo živino veliko škodo. — Tudi na Tiroljskim se je goveja kuga prikazala. — Inženir Gerhart je našel novo puško, s ktero zna streliti v 1 minuti 25krat vstreliti; nése pa 2000 čevljev delječ. Vse se neki čudi nad ti imenitni pa scer prosti napravi. — Na Nemškim je zdej večí zmešnjava, kakor je kdaj bila. Kaj se bo v Hesii zgodilo, se še nič ne vé. Ljudstvo je mirno; med knezam in njegovim ministram Hassenflugam pa se je nek huda razpartija vžgala. — Avstrijska armada je nek Rimski vladi nasvetovala, da naj odjenja od prehude oestrosti zoper Sardinsko vlado. Gotovo je, da nar. važniši politiške reči so zdej prigodbe v Hesii nasproti celi Nemcii, — in pa prigodbe v Sardinii nasproti Rimski vladi.